

opretholde sit Skattekrav, at man ikke kan regne med Arveafgiften som en konstant Afgift; den er lunefuld, springer frem og tilbage, og den højtærede Finansminister nævnde i Landstinget et Par Tal, som skulde godtgøre dette. Der blev indvendt — og det forekom mig, at den højtærede Finansminister ikke rigtigt havde noget at svare dertil —, at naar nu denne ulyksalige Arveafgift, med hvilken Finansministeriet har haft en saadan Række af Uheld, idet dets Beregninger og Opstillinger ustandseligt have været gale, endelig indbringer det oprindeligt beregnede Beløb, saa havde det dog ikke været urimeligt, om den højtærede Finansminister havde indkasseret dette som et Vidnesbyrd om, at naar man var kommen ud over Overgangsaaarenes Vanskeligheder, naaede ogsaa Arveafgiften det anslaaede Beløb, og det forekommer mig, at de Ting, der foreligge, tyde paa, at saaledes ere virkelige ogsaa Udsigterne. Naar Finansministeren siger, at Arveafgiften er lunefuld og springende, og nævner Eksempler derpaa for Landstinget, har han taget to tilfældige Aar, hvor der er Nedgang. Men den højtærede Finansminister vil ved at se paa hele Rækken af Arveafgiftsindkomster fra 1899 indtil nu se, at der tværtimod er en Tendens til Fasthed i Arveafgiften. Der kan i nogle enkelte Aar være Tale om lidt større Opgang og lidt større Nedgang; men der er aldrig Tale om Beløb af nogen synderlig Størrelse; det overstiger aldrig et Par Hundrede Tusinde Kroner. Hvis det derfor er rigtigt, hvad jeg ikke ved, jeg har kun Udtalelserne fra Landstinget at holde mig til, at Arveafgiften Aar har indbragt 4 Mill. Kr., saa tror jeg, det vilde være ganske i Strid med Arveafgiftens hidtidige Bevægelser, hvis den i det følgende Aar skulde dale ned under 3,7—3,8 Millioner. Det viser sig da her, at Budgettet er 7—800,000 Kr. for lavt. At Arveafgiften er ved at ordne sig, om jeg saa maa sige, i Overensstemmelse med de nye Lovgivningsregler, fremgaar ogsaa af de Oplysninger, der findes i Statsregnskaberne vedrørende Arveafgiftens Indgang, hvor man siden 1908—09 har holdt adskilt, hvad der er kommet ind efter den gamle Afgiftslovgivning, og hvad der er kommet ind efter den nye. Det synes, som om man nu er omtrent helt færdig med Arv efter den gamle Lovgivning og opkræver efter den nye, og at dette endelig medfører det højere Beløb.

Jeg kommer derfor til det Resultat, at alt, hvad vi ved Samlingsens Begyndelse

fremsatte angaaende Udsigterne, er blevet tilfulde bekræftet, ja, mere end bekræftet, ved, hvad der senere er forelagt, og at derfor det Beløb, den højtærede Finansminister kræver i Skatter, er meget, meget for højt, og at man vel kan nøjes med nye Skatteindtægter, som indbringe i alt omkring 6 Mill. Kr.

Den højtærede Finansminister ser jo nu sine Skattelovforslag vende tilbage fra Landstinget med et Tilbud fra Højre om at bevilge 6 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. i Skatter. Herved stod den højtærede Finansminister overfor os, som gav ham et Tilbud om en Formue- og Indkomstskat af den Højde, han selv havde foreslaaet, samt en Regulering af Cigarettskatten, der vilde kunne bringe ham det Beløb, Industrien har berøvet Statskassen gennem Unyttelse af Tolden. Endvidere er det godtgjort ved Udtalelser af det ærede Medlem, som er Ordfører for Finansministerens Parti i Landstinget, at man deroppe er villig til at forhandle om en Skærpelse af Ligningen. Man har kun stillet, forekommer det mig, det ganske retfærdige Krav om, at hvis man skulde gaa til Skærpelse af Indtægtsligningen, maatte man ogsaa gaa til en Skærpelse af Formueligningen, idet det aldeles ikke gaar an samtidig paa den ene Side at skærpe Indtægtsligningerne og paa den anden Side svække Krævet til Formueangivelserne. I den Kommission, som den højtærede Finansminister har nedsat, og som meget nøgtern har beregnet, hvad en saadan bedre Ligning paa Land og i By vil indbringe, er dette i alt anslaaet til 1 Mill. Kr. Igennem en saadan forbedret Ligning og gennem det Tilbud om en Formue- og Indkomstskat og en Cigarettskat, som vi have tilbudt, andrager Tilbudet fra vor Side ogsaa ca. 6 Mill. Kr. Men Tilbudets Karakter bestemmes jo ved Arten af Skatterne. Højre forlanger, at dette Beløb, 6 Mill. Kr., udskrives paa den indirekte Skat, paa Forbrugsskatterne. Vi have forlangt det udskrevet paa de direkte Skatter. Den højtærede Finansminister staar altsaa paa en Maade mellem disse to Tilbud, som han ogsaa fremstillede oppe i Landstinget, maaske paa en Maade som en højtæret Forgænger, der stod mellem to Knipper Hø og var ved at omkomme, fordi han ikke kunde bestemme sig til at tage noget af Knipperne.

Nu vil den højtærede Finansminister maaske sige: Ja, men det Tilbud, som er stillet fra de Radikales Side, er aldeles ikke til at gennemføre. Men jeg vil tillade mig at sige, at i saa Henseende er det